

روش بیهوشی در بیمار مبتلا به هیستیوستیتوز سلول‌های لانگرهانس گزارش مورد

دکتر سوسن سلطانی محمدی (استادیار)

گروه بیهوشی، بیمارستان دکتر شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

هیستیوستیتوز سلول‌های لانگرهانس (LCH) از نظر بالینی معمولاً به سه صورت ظاهر می‌کند: (۱) Eosinophilic granuloma که بصورت ضایعه استخوانی منفرد در بچه‌های کم سن دیده می‌شود (۲) Hand-schuller-christian syndrome که با ضایعات استخوانی و بافت‌های نرم همراه است (۳) Letterer-siwe syndrome که بطور اولیه بافت‌های نرم بخصوص پوست، مغز استخوان، کبد و ریه‌ها را درگیر می‌کند. تشخیص قطعی بیماری با نمونه‌برداری از بافت‌های درگیر است.

گزارش فوق، روش بیهوشی در یک کودک ۲ ساله است که برای نمونه‌برداری از بافت لته تحت بیهوشی عمومی، به اتفاق عمل آورده شد. در این بیماران بسته به شدت درگیری و اختلال عملکرد ارگان‌های مختلف بدن و تغییرات حاصل از آنها باید مورد ارزیابی دقیق قبل از بیهوشی قرار گرفته و نوع دارو و روش بیهوشی براساس این تغییرات انتخاب شود.

مقدمه

(۱). اتیولوژی بیماری ناشناخته است و بنظر می‌رسد که یک بیماری اتوایمون باشد (۱). تظاهرات بالینی بیماری دامنه وسیعی دارد که از یک ضایعه منفرد استخوانی گرفته تا انفیلتراسیون پوست، استخوان، کبد، طحال، ریه‌ها و هیپوفیز متفاوت است. تشخیص قطعی با بیوپسی از بافت‌های درگیر می‌باشد که گاه نیاز به بیهوشی دارد، لذا یکی از گروه پزشکانی که با این بیماران مواجه می‌شوند متخصصین بیهوشی هستند. با توجه به نادر بودن بیماری، در این گزارش موردي، سعی شده است نکات مهم قبل و حین بیهوشی این بیماران مورد توجه قرار گیرد.

سندرمهای Eosinophilic granuloma Hand-schuller-Christian Lettere-siwe و سهولت از روی یافته‌های بالینی یا حتی پاتولوژیک از یکدیگر تشخیص داد، لذا در سال ۱۹۵۳ Lichtenstein نام کلی Histocytosis x را بر این سندرم‌ها نهاد. سپس این نام با نام (Langerhans Cell Histiocytosis(LCH) جایگزین شد (۱).

شیوع بیماری ۰/۵ در ۱۰۰،۰۰۰ در سال در بچه‌های کمتر از ۱۵ سال می‌باشد و اوج آن در سنین ۱-۳ سالگی است (۳).

گزارش مورد

بیمار دختر ۲ ساله‌ای بود با وزن ۱۲ kg Bp=80/50, PR=110 beat/min و mmHg ۰ لثه و استخوان فک به اتاق عمل آورده شد.

نکات مثبت پاتولوژیک در معاینه و پاراکلینیک عبارت بودند از: در معاینات سر و گردن و دهان ضایعات سفید رنگ روی لثه‌ها بدون ایجاد دفورمیتی یا محدودیت در باز کردن دهان دیده می‌شد. سمع ریه‌ها و عکس سینه طبیعی بود ولی در CT-SCAN ریه‌ها و شکم، لنفاونوپاتی اطراف آثرت، مدیاستن قدامی، ناحیه کارینیای تراشه و هپاتوسplenومگالی مشهود بود و در معاینه نیز کبد و طحال در ۴ سانتی‌متری زیر لبه دندنه‌ها لمس می‌شد ولی نسیج ریه‌ها طبیعی بود.

گازهای خون شریانی ABG، طبیعی بود ولی آنزیمهای کبدی بالا بود. در CBC یک آنمی هیپوکروم میکروستیتر با هموگلوبین ۱۰۰/میلی گرم ۸، پلاکت ۴۲۲۰۰۰ و گلبول سفید ۱۱۳۰۰ داشت و در بررسی مغز استخوان درگیری مشاهده نشده بود. در آزمایش ادرار پیوری و باکتریوری داشت ولی اسمولاریتی آن طبیعی بود. PT=۳۲، PTT=۱۳.

با توجه به درگیری کبد، برای بیهوشی سعی شد از داروهای با متابولیسم غیر کبدی و هیدرولیز پلاسمائی استفاده شود. بعنوان پیش دارو remifentanil (مخدّر کوتاه اثر با هیدرولیز پلاسمائی) به میزان ۵µg/Kg ۱ بصورت وریدی تزریق شد. القاء بیهوشی با تیوپیتال سدیم وریدی ۵mg/Kg و لوله‌گذاری نای از راه بینی با شل کننده عضلانی آتراکوریوم (هیدرولیز پلاسمائی) به مقدار ۰/۵mg/Kg ۰ تسهیل گردید (شکل ۱). تداوم بیهوشی با مخلوط مساوی گازهای اکسیژن و نایتروس اکساید بدون هالوتان صورت گرفت و در صورت نیاز از دوزهای متناوب رمی فنتانیل استفاده شد. بیهوشی به مدت ۳۰ دقیقه ادامه داشت و در پایان پس از خشی کردن داروی شل کننده و قطع نایتروس اکساید، لوله تراشه خارج گردید. پس از ثبات علائم حیاتی، بیمار به بخش بهبودی پس از عمل (ریکاوری) منتقل گردید. دو هفته پس از بیوپسی، جواب پاتولوژی LCH تشخیص بیماری فوق را قطعی نمود.

نکاتی که یک متخصص بیهوشی قبل از عمل باید در نظر گیرد

۱- درگیری ارگانهای مختلف در اثر انفیلتراسیون سلولهای هیستیوپیت بنخوصن کبد، ریه‌ها، مغز استخوان، هیپوفیز و هیپوتالاموس.

۲- در صورت تحت درمان بودن با استروئیدها یا شیمی درمانی، در دوره پیرامون عمل به تجویز وریدی استروئید اضافی نیاز خواهد بود.

۳- در صورت انفیلتراسیون هیپوتالاموس و ایجاد دیابت بی‌مزه، به وضعیت آب و الکتروولیت بیمار توجه شود.

معاینات قبل از بیهوشی

سر و گردن: به درگیری بافت نرم، تغییر شکل راههای هوایی فوقانی، وجود دندانهای لق بنخوصن هنگام لوله‌گذاری نای توجه نمود.

دستگاه تنفس

احتمال پنوموتوراکس، واکنش‌پذیر بودن راههای هوایی، انفیلتراسیون و فیبروز ریه‌ها وجود دارد لذا جهت بررسی به سمع ریه‌ها، عکس قفسه سینه، گازهای خون شریانی (ABG) و تستهای عملکرد ریوی توجه شود.

دستگاه گوارش

جهت بررسی اختلال عملکرد کبد، آزمایشات بیلیروبین، SGOT,SGPT,PT اندازه‌گیری شود.

دستگاه اعصاب مرکزی

احتمال دیابت بی‌مزه، نوروپاتی و اگزوفتالمی وجود دارد لذا وجود علائمی چون پلی اوری، پلی‌دیپسی در سابقه و اسمولاریتی و الکتروولیت‌های ادرار و سرم بیمار بررسی شود.

دستگاه خونساز

درگیری مغراستخوان می‌تواند به بزرگی طحال، کمبود پلاکت، لوکوپنی و آنمی منجر شود لذا CBC قبل از عمل کنترل شود.

شکل ۱- کودک ۲ ساله مبتلا به هیستیوسيتوز X که تحت بیهوشی عمومی و لوله‌گذاری نای از راه بینی (برای غونه‌برداری از ضایعات دهان) قرار گرفت. به کبد و طحال بزرگ بیمار توجه کنید

در این گزارش موردی در صدد برآمدیم که اهمیت درگیری ارگان‌های مختلف این بیماران را که برای یک متخصص بیهوشی می‌تواند با ارزش باشد و رابطه نزدیکی با تشخیص و درمان و در صورت نیاز مشاوره اطفال از نظر بیهوشی دارد مورد بررسی قرار دهیم. لازم به توضیح است که انتخاب نوع دارو و روش بیهوشی در این بیماران به شدت درگیری ارگان‌های مختلف بدن و آگاهی یک آنسٹریولوژیست از فارماکوکیتیک و فارماکوکینامیک دارو و پاتوفیزیولوژی بیماری دارد.

بحث

LCH یک هیستیوسيتوز است که با انفیلتاسیون سلولهای لانگرهاں پاتولوژیک در پوست، استخوانها و در فرم‌های شدید در ارگان‌های مختلف و متعدد مشخص می‌شود (۳،۴). از آنجائیکه از زمان مراجعه این بیماران به مراکز درمانی تا تشخیص نهائی و درمان، گروههای متعددی از متخصصین با این بیماران درگیر می‌شوند و با توجه به نادر بودن بیماری بخصوص در مواردی که نیاز به بیهوشی عمومی پیدا می‌کنند،

منابع

- 1-. A.R.Mossa, Stephan C, Martinic.Robleen. Comprehensive Textbook of Oncology; Second edition 1991.p.1582-1593.
2. Ronald Hoffinan, Edward J,Benz Sanford J Shattil.Hematology Basic Principles and practice, 3rd edition, Churchill Livingstone 2000.p.783-793.

3. Michael F.Roizen.Lee A.Fleisher.Essence of Anesthesia Practice.2nd ed. New york :W.B.Saunders Company.2002.p.169.
4. Arico M,Haupt R,Russotto VS.Langerhans cell histiocytosis in two generations:a new family and review of the literature.Med Pediatr Oncol 2001 Feb; 36(2): 314-316.